

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὄγδοῦντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῖμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ρωμῆος τὴν εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη
κι' ὅταν ἔχω ἐξουπιάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνη.
Συνδρομητὰς θά δέχωμαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ἴσας Ἐπαρχίας — καὶ ἴσος ἔξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ ἴσος χέρι.
Ἄλλ' ἔδρα συνδρομητὰς — δὲν θά γίνωνται ποτέ
κι' ὄσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' ὅτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ πληρωμὴ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μέσ' ἴσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μας μιά δεκάρα.

Εἴκοσι καὶ πέντε τοῦ μηνὸς Μαΐου,
ἐποχὴ θεάτρων καὶ Φρενοκομείου.

Ποῦντο ἐβδομηκοστὸ
εἰς τὰ χέρια μου βαστῶ.

Πραξικόπημα δεινὸν
εἰς τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν.

Χαρήτε, νέας ἐκλογῆς μᾶς ἐφεξὺς ἡμέραις,
μὲ πράσινα κληματαριᾶς στεφανωθῆτε φύλλα
καὶ πάλι ἄς ἀρχίσουμε νταούλια καὶ φλογέρας
εἰς τοῦ Πετράκη τοῦ κομποῦ καὶ τοῦ Ἰλάρχου Ψύλλα.
Πάλι σουβλίσετε ἀργιὰ, καλοὶ συμπατριῶται,
καὶ ἴσῃν ὕγειά των κίνετε καὶ ἴσῃν ὕγειά των τρώτε.

Ἐστὸν Μαραθῶνα ἐκλογαῖς μᾶς ἐφεξὺς καὶ πάλι,
εὐθύς πλουσία τράπεζα ἐμπρὸς μας ἄς στρωθῆ
καὶ ἡ παράνομος ποδιὰ τοῦ ἀναιδοῦς μπακάλη
ὡς ἀντιπολιτεύσεως σημαία νὰ στηθῆ,
νάσαι φοβέρ' ἀδιάρκοι σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι,
νὰ κρύβεται κάθε ποδιὰ ὅπου τὴν ἀνικρῶση.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀχαρνῶν γιὰ τούτους ἀκυρώθη
κι' ἐχάρησαν οἱ Ἀχαρνεῖς κι' ἐσκίρτησε ἡ χώρα,
διότι ὁ Ἀνάργυρος σκοπίμως ἐπροδόθη
ἀπὸ μπακάλικη ποδιὰ τῆς ἐκλογῆς τὴν ὥρα.
Κι' ἐπιτροπὴ ἐκίνησεν εἰς Ἀχαρνὰς νὰ ἴδῃ
πῶς ἓνα τέτοιο ἔγινε παμπόνηρο παιχίδι.

Καὶ γράψατε εἰς τὴν ποδιὰν ἐκείνην τὴν ἀχρεῖαν
μὲ γράμματα ὀλόχρυσα « Ἐν τοῦ τῶ μόνον νίκα »,
χαράξατε τῆς ἐκλογῆς τὴν ὅλην ἱστορίαν
καὶ πῶς ὁ Ψύλλας ἔμεινε μοναχὰ μὲ τὴ γλύκα.
Κι' ἄς κυματίζῃ μελανὴ ἴσηλὰ εἰς τοὺς ἀέρας,
νὰ ἐνθυμίζῃ πάντοτε τὰς πονηρὰς ἡμέρας.

Ἐνας μπακάλης φοβερός ἴσῃς ἐκλογῆς τὴν χαύρα
τὴν κάλην τοῦ Ἰλάρχου μας ἐσκέπαζε μὲ τρόπο
κι' ὄσα κουκιά θά ἔπερνε ἴσῃν Μαραθῶνα μαῖτρα,
ὅλα ἐπήγαιναν ἴσῃν ΝΑΙ χωρὶς κανένα κόπο.
Κι' ἔτσι ὁ κύριος Ἀνάργυρος μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία
ἀπέμεινε ὁ φουκαρᾶς ἀνέλπιστα ἴσῃν κρούα.

Μετὰ βοῆς κι' ἀλλαλαγμῶν ἄς σπεύσωμεν ἐν τάχει
ἴσῃν Μαραθῶνος τοὺς δεινούς, λεβέντικα παιδιὰ
κι' ἐκεῖ ἄς ἴδωμεν κι' ἐμεῖς οἱ Μαραθωνομάχοι
πῶς βουλευτὴν ἀνέδειξε τὸν Ψύλλαν ἡ ποδιὰ.
Ἐμπρός, ἄς τρέξῃ ὁ καθεὶς, τῶν ἐκλογῶν εἰδήμων,
μὲ τὴν σοφὴν ἐπιτροπὴν ἴσῃν Ἀχαρνῶν τὸν δῆμον.

Ἄλλ' ὅμως χάρις ἴσῃν βουλήν καὶ εἰς τὸν Δεληγιάννη,
πῶς φανερὰ ἀπέδειξαν τῆς ἐκλογῆς τὸν δόλον
κι' ὁ προσφιλεὶς Ἀνάργυρος τὴν θέσιν του λαμβάνει,
πρὸς θρίαμβον τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν δικαίων ὅλων.
Ἀνέσταν τὴν λεοντὴν μετὰ κραυγῆς μεγάλης
κι' ἐφάνη ὁ ἐπάρατος καὶ στυγερός μπακάλης.

Χαρήτε, νέας ἐκλογῆς μᾶς ἐφεξὺς ἡμέραις,
μὲ πράσινα κληματαριᾶς στεφανωθῆτε φύλλα
καὶ πάλι ἄς ἀρχίσουμε νταούλια καὶ φλογέρας
εἰς τοῦ Πετράκη τοῦ κομποῦ καὶ τοῦ Ἰλάρχου Ψύλλα.
Ἐξω καθμοὶ καὶ βάσανα, ἔξω κακὴ καρδιά
κι' ὅλοι μαζί ἄς ψάλλωμεν « Ἐβίβα ἡ πόδι ».

